

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

233. An Princeps sacerdotalis possit relaxare obligationem iuramenti
præstiti? Et an saltem si non possit proprie iuramenta relaxare, possit
tamen condonare, & remittere obligationem, quam pars ipsa, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](#)

De Immunit. Eccl. Resol. CCXXXIII. 217

Reges illam legem constituisse, ex priuilegio Summi Pontificis, quod licet modò non extet, sufficit extra re illius famam tempore immemorabili per effectum, & usum priuilegij probatam. Dicendum est igitur, quod quoties statutum facit mentionem de iuramento, etiam hoc efficeret propter bonum finem, & bonum commune; est contra iurisdictionem Ecclesiasticam. Vnde, si statutum praeciperet, ne minores, & mulieres possint contrahere, non seruata certa solemnitate, & contractus alter factus sit nullus, presumptus, & simulatus, atque presumendum minores do lo inducitos ad contrahendum, etiam iurauerint, non valet quia disponit de iuramento per indirectum, imo & de directo, cum faciat expressam mentionem de iuramento. Posset tamen dictum statutum sustineri, concurrentibus duobus, de quibus Martha vbi supra n. 28. Sed de hac quæstione vide infra.

RESOL. CCXXXIII.

An princeps secularis posse relaxare obligationem iuramenti præstiti?
Et an sicut, si non possit propriæ iuramenti relaxare, possit tamen condonare, & remittere obligationem, quam pars ipsa, cui iuratur, concedere potest? Ex part. 1. tract. 2. Ref. 115. alias 114.

§. 1. Affirmatiue respondent aliqui, quos refert Couarruicias in relect. de iuram. p. 1. §. 3. n. 10. & ex recentioribus Theologis docet etiam hanc sententiam Molina de iust. tom. 1. tr. 2. disp. 249. verf. dixi deinde, & cum aliqua formidine Raphaël de la Torre in 2. 2. tom. 2. q. 89. a. 9. dub. 5. Vide etiam Layman in Theol. moral. lib. 4. tract. 3. cap. 11. num. 10.

2. Sed contrariam sententiam omnino affirmando esse censeo: & ita docet Ledesma in summ. tom. 2. tr. 11. c. 4. dub. 3. vbi sic afferit: [El Príncipe se glar no tiene autoridad para relaxar los iuramentos de sus subditos, ni para quitar su efecto. Esta conclusion es comun entre los Theologos. La razon es porque el iuramento pertenece derechamente à la virtud de la Religion, su vinculo es cosa espiritual, y en orden à las cosas espirituales no tienen autoridad los Príncipes se glares.] Hanc sententiam etiam tenuit Barbosa in l. 1. p. 1. n. 77 ff. solut. matr. & Ioan. Guttierre, in aub. Sacram. pub. n. 46. C. si aduers. vendit. Zenodus in Recopil. tom. 1. lib. 5. leg. 11. n. 3. & alij.

3. Verum est, quod aliqui notant, quod licet Princeps secularis non possit propriæ iuramenta relaxare; potest tamen condonare, & remittere obligationem, quam pars ipsa, cui iuratur, concedere potest. Et ita docet Sanchez in summ. tom. 1. lib. 3. c. 22. n. 15.

RESOL. CCXXXIV.

An index secularis possit cogere laicos ad condonandam obligationem iuramenti metu, aut iniuria extorti?
Et an quando index laicus potest hoc efficere, poterit etiam index Ecclesiasticus? Ex part. 1. tract. 2. Ref. 116, alias 115.

§. 1. Dibius manet Felinus cap. cum sit generale. n. 7. de foro compet. an possit Index laicus: sed affirmatiue sententiam docet Azorius tom. 1. lib. 21. cap. 9. q. 6. ini. fin. Auendaño in cap. pritorum. p. 2. c. 27. n. 15. Molina Theologus de iust. tom. 2. tr. 2. disp. 149. verf. aliud accipe. Afflictus decis. Neapol. 263. n. 3. Guttierrez ambient. Sacram. pub. n. 160. C. si aduers. vendit. & alij.

Tom. IX.

2. Verum hæc opinio limitanda est: nam, quan do constat de recipiens turpitudine, tenetur ipsa relaxare, si vero dubium adest, solus Index Ecclesiasticus erit competens, non autem laicus. Ita Tabiena verb. iurare. q. 20. num. 21. Afflictus & Molina vbi supra, Abbas in 6. 2. de iure. n. 3. & ibidem. Alexander de Nouo n. 3. cum alii. Et quando res, circa quam præstatum est iuramentum, alioquin pertinet ad forum sæculare: nam, si ad ipsum non spectat, non potest Index laicus de tali iuramento cognoscere, ex Molina loco citato.

3. Notandum est etiam, quod quando Index laicus potest hoc efficere, poterit etiam Index Ecclesiasticus: & idem iurans potest relinquendo Iudicem laicum, adire Iudicem Ecclesiasticum, ut compellat creditorem remittere huiusmodi iuramentum. Ita habetur in cap. 2. de iure. & ita docet ibi Abbas n. 3. Alexander de Nouo n. 8. & Couarr. var. lib. 1. c. 4. n. 5. Sed ad alia transeamus.

RESOL. CCXXXV.

An Princeps secularis non tantum possit resistere iuramento, ita ut prohibeant, ne fiat, sed etiam possint impetrare effictum illius, ita ut si fiat, nullatenus sequatur obligatio?

Et quid circa hoc in Regno Cathalonie, & de ordinatione Lusitanæ probabilem apponi iuramentum in vlo contractu?

Et an non solum index laicus ad observationem iuramenti super contractu, vel simili negotio interpositi, laicos suos compellere potest, sed etiam index Ecclesiasticus, ita ut in tali causa materia iuramenti sit missa?

Et illa leges irritantes contractum solum propter adhesionem iuramenti sint saltem indirecte contra libertatem Ecclesiasticam? Ex part. 1. tract. 2. Ref. 114. alias 113.

§. 1. Affirmatiue sententiam docent nouissime Péreira de manu regia, cap. 19. per tot. & alij penes ipsum, quibus ego addo ex Theologis Molinam de iust. tom. 1. tract. 2. disp. 147. n. 13. Sanchez in summ. tom. 1. lib. 3. c. 22. n. 10. & 11. Vasquez de testam. cap. 3. dub. 2. Pontius de marit. lib. 12. c. 8. §. 5. n. 39. & Layman in Theol. moral. lib. 4. tr. 3. c. 11. n. 9. Sed aduersus Theologos pugnant in hac quaestione præstantissimi Jurisconsulti, Martha de iurisdict. part. 4. cent. 1. cap. 62. & nouissime Molinus de ritu nupt. lib. 1. compar. 19. n. 65. qui excusat huiusmodi statutum in Regno Cathalonie; quia leges municipales in illo Regno conduntur in Comitiis generalibus, non solum à laicis, sed ab Ecclesiasticis. Et Ioan. Valerus in differentiis virtutis que fori, verb. Iuramentum differen. 9. reprobat quandam ordinacionem Lusitanam, prohibentem apponi iuramentum in vlo contractu, eo quod fuerit lata non fauore publico, nec in bonum publicum; sed fauore tantum regio, & fauore eius iurisdictionis; ne videlicet, ratione iuramenti, contrahentes traherentur ad forum Ecclesiasticum, iuxta cap. nouit. de iudicis. Et dato, & non concessio, quod opinio contraria esset vera; tamen, vt bene obseruant Alexander lib. 1. cons. 59. num. 9. Couarruicias in cap. quanvis paclum, p. 2. §. 1. num. 8. Barbosa ita leg. 1. §. 1. num. 70. & 71. ff. solut. matr. Parladorius rer. quorid. lib. 2. cap. 4. Valerus vbi supra & alij, possunt Princeps resistere iuramento, & prohibere, ne fiat; non tamen possunt ita impetrare, vt si iuramentum efficiatur, nulla sequatur obligatio: idem in tali casu contra Sanchez, & alios, iuramentum est obseruandum, donec relaxet Episcopus. Et ita hanc sententiam ex Theologis docet P. Suarez de Relig. tom. 2. tract. 8.

Sup. hoc sup
pra in Ref.
233.